

BRÁNA

AKTUALITY BRANICKÉHO SBORU ČCE

XV. ročník, číslo 12

prosinec 2009

SLOVO NA ÚVOD

Tak tedy: **Šťastné a veselé!** I když – co je to vlastně štěstí...

Co je štěstí? Znalci filmů pro pamětníky neomylně zbystří, před očima se jim mihne Ladislav Pešek a Jaroslav Marvan a odpoví: „Můůůška jenom zlatá!“

Jenže je-li štěstí „muška jenom zlatá“, pak je tu jeden podstatný problém. Je tu prosinec. Venku mrzne – tedy ne, že až praští, ale přeci jen se venku psi o místo ve stínu neperou a vrány také vedrem k zemi nepadají. I ty vlaštovky to vzaly přímým směrem na jih, protože jim bylo jasné, že nemají-li mít hlad, nezbyvá jim, než vyrazit někam za teplem. Nejsou-li obyčejné mouchy pro vlaštovky, jen těžko je možno očekávat, že nějaká ta muška jenom zlatá si bude mýrnix – týrnix poletovat zrovna okolo nás. I kdepak, to ani náhodou. V takové zimě se toho svého vytoženého hmyzu nedočká ani vlaštovka, ani my.

Je potřeba trochu tepla. Jak se v místnosti třeba i po delší době zatopí, tak je to znát i na těch mouchách. Nu, vlaštovku si kvůli tomu do obýváku nenastěhujeme, ale co s tím štěstím? Co s tou mouchou, co se potuluje po Mendělejevově tabulce někde v první B skupině? Nešlo by alespoň té trochu přitopit?! Ale to víte, že šlo! A dokonce to není ani zas tak moc složité. Netřeba hořekovat nad tím, jak zase ČEZ podražil kilowatt, či jak narůstá cena za kubík plynu. Tohle teplo na mušku jenom zlatou stejně nezabírá. Štěstí potřebuje ohřát nějak jinak a zrovna ty Vánoce tomu docela nahrávají. Štěstí se rozehřívá od tepla lidského srdce. A když se třeba sejdou dva nebo tři (a třeba Vás napadne ještě nějaká podmínka...), ono už se to vytožené teplo někde objeví. No a to už se ta malá zlatá okřídlená potvůrka jen tetelí blahem a těší se, jak se pěkně proletí.

Na to se nemusí sejit davy. Nemusí se hromadit lidé v kostelních lavicích, na stadiónech ani v hospodách. Stačí docela klidně doma, když se sejdou právě ti dva nebo tři, kteří hledají to skutečné Štěstí s velkým „Š“ na začátku. Takoví lidé se nemusí bát, protože tohle Štěstí bude uprostřed nich. A není divu, že pak ani to veselí nechybí.

Jaroslav F. Pechar

STARŠOVSTVO

Zápis z 701. schůze staršovstva konané v pondělí 14. prosince 2009

Gymnázium Elišky Krásnohorské koncert v našem kostele v pondělí 21.12. odvolalo.

Staršovstvo vzalo na vědomí, že po silvestrovských bohoslužbách bude následovat akce Braník Open. Přes noc do rána 1.1. cca do 7:00. Může přijít kdokoliv, organizuje br. Ivo Plhák, zajistí i úklid před novoročními bohoslužbami. Bude

k dispozici tel. číslo na nějakého koordinátora pro ty, kdo by se chtěli připojit později.

Večeři Páně budeme nadále vysluhovat v původních menších kolech (bude-li to technicky možné = nebude-li podium), budou dvě dvojice vysluhujících.

Jeden kalich je zašlý, opravu zařídí v lednu br. J.A.Dus.

Smlouva s novou účetní paní Musilovou je podepsána.

Příspěvek pro středisko Diakonie pro zrakově postižené 35 000,-Kč. Projednán a schválen.

Staršovstvo projednalo a schválilo zakoupení dvou stojanů na kytary.

Byly dokoupeny žluté dodatky Evangelických zpěvníků, rychlovarná konvice, 2 kovové konvice na čaj/kávu a termoska. Děkujeme ses. M. Žilkové a J.Pecharové a br. J.A. Dusovi.

Staršovstvo projednalo a schválilo odebrání církevních tiskovin na rok 2010 v následujících počtech:

Protestant	– 5x
Kostnické jiskry	– 1x
Český bratr	– 5x
Bratrstvo	– 5x

Pokud si někdo některý časopis vezme a chce za něj zaplatit, dá peníze do pokladniček jako do sbírky. Nebudeme dále vést „tiskový fond“.

Bylo hlášeno opakovaně několik „planých“ poplachů ze střechy. Výjezdy se neplatí. Patrně způsobovány a) pohybem větví v blízkosti čidel b) padajícími kameny. Už se tam byl podívat technik p. Svoboda a navrhuje přidání čidel.

Staršovstvo odsouhlasilo příspěvek 10 000,-Kč pro nadaci Klíček. Bude hrazen z výtěžku z prodeje předmětů, které vyrobily děti z našeho sboru, při vánočních hrách a doplněn z peněz sboru.

Tělocvična v OA Dušní – pondělní volejbal – staršovstvo odsouhlasilo proplacení faktury na pololetí ve výši 5200,-Kč.

Staršovstvo navrhlo, projednalo a odsouhlasilo proplácení účtů za mobilní telefon br. J. Pecharovi.

Staršovstvo odsouhlasilo proplacení faktury za odběr vody na faře za poslední čtvrtletí roku 2009 ve výši 800,-Kč. Od ledna 2010 už to bude platit br. L. Rejchrt.

Topení

Br. M. Mazný nahradil vadné spínací relé od kamen v malém sále obdobným od kamen pod pódiem a shání náhradní. Děkujeme.

Odpad

Tříděný odpad se bude řešit jako dosud. Odnášením do kontejnerů v ulici Na Mlejнку nebo na křižovatce ulic Podolská, Vysoká cesta a Modřanská.

Směsný odpad

Vedoucí restaurace Na Jezerce odmítl využívání jejich kontejneru. Na základě toho staršovstvo projednalo a odsouhlasilo zřízení vlastní popelnice na směsný odpad pro kostel a pravidelné vyvážení. Konkrétními jednáními a realizací jsou pověřeni br. J.A.Dus, A. Slabý a ses. J. Zvánovcová. Předpokládá se zřízení v průběhu ledna a února 2009, předběžně odsouhlasená cena za vyvážení do 2500,-Kč za rok. Dokud nebude popelnice, platí i nadále, že odvoz odpadu má na starosti služba a odnáší/odváží odpad po bohoslužbách.

Zapsal A. Slabý

DĚTI A VEČEŘE PÁNĚ

Diskuse o účasti dětí na Večeři Páně probíhají v naší církvi již delší dobu a řadu let i v našem sboru. Poté, co více dětí vyjádřilo touhu po přijímání svátostí, se bratr farář Luděk Rejchrt se staršovstvem rozhodli vyjít těmto hlasům vstříc. Pojednání *Děti u stolu Páně* z 14.6.2004, které bratr farář připravil a které potom delší čas viselo na sborové nástěnce, doporučujeme jako pečlivé, teologicky odpovědné, a přitom nepřilíš dlouhé uvedení do těchto složitých otázek (celý text na webovské stránce: *branic.evangnet.cz*).

Na toto pojednání jsme také vděčně navazovali v posledních týdnech, když jsme se z iniciativy učitelů Nedělní školy na staršovstvu, v užších rozhovorech a v mailech zamýšleli nad některými praktickými důsledky této praxe. Proto se v našem novém textu – *Pozvání k Večeři Páně* (viz níže) – nalézají jednak formulace téměř doslova převzaté ze zmíněného staršího pojednání, jednak více detailů o provozu Nedělní školy. Dalším záměrem textu je poskytnout informace o bohoslužebném provozu těm, kdo do kostela přicházejí poprvé, například návštěvníkům z jiných církví. Rádi bychom i touto cestou napomohli k tomu, aby se mezi námi cítili dobře.

Paralelně s tímto textem vznikal i *Dopis učitelů Nedělní školy*, otištěný již v listopadové Bráně. Jeho adresáty jsou rodiče dětí, které přicházejí do Nedělní školy, a některé také ke stolu Páně.

Všechny tyto texty vznikaly na modlitbách a v touze, aby slavnost Večeře Páně v našem sboru probíhala ve vši svobodě i odpovědnosti a v radosti nad každým, kdo se k ní přidá.

Jan A. Dus

Pozvání k Večeři Páně

(1) Večeře Páně jako znamení jednoty

Křesťané pokládají VP za svátost, viditelné znamení Boží milosti. Sám Ježíš Kristus je hostitelem těch, kteří mu uvěřili, křtem byli připojeni k jeho Církvi a vyznávají jej jako svého Pána. S pokorou přijímáme jeho slova: „toto je moje tělo, toto je moje krev“, neboť tajemství Kristovy přítomnosti ve svátostech se vymyká každému pokusu je pochopit a zařadit do jakéhokoli věroučného systému. Z církevních dějin víme, jak snadno se ze svátosti jednoty Božího lidu stává nástroj rozdělení, jestliže nad vírou, láskou a nadějí převáží duchovní nadřazenost, samospravedlnost či církevní právo.

Proto v Českobratrské církvi evangelické *k Večeři Páně jsou zváni pokřtění, kteří přijímají evangelium Kristovo. Toto pozvání se vztahuje i na pokřtěné členy jiných křesťanských církví.*

(2) Přijímání svátostí a požehnání

Stává se, že do kruhu kolem stolu Páně přicházejí i lidé nepokřtění, například ti, kdo se teprve ke křtu připravují (=katechumeni), nebo malé děti, aby se rodina při obřadu nemusela dělit. Vítáme je ve víře, že jejich přítomnost v kruhu je *výrazem touhy po jednotě Božího lidu*. Bratr farář jim neuděluje svátosti, ale *požehnání*. (Je vhodné ho na to včas upozornit, například gestem sepjatých rukou.) Požehnání ovšem není jakousi nedokonalou náhradou za svátosti, ale svébytným znamením Boží milosti a závdavkem všech dobrých věcí, které Hospodin nabízí všem bez rozdílu.

(3) Večeře Páně a konfirmace

Obsahem *konfirmace* – „utvrzení ve víře“ – je základní orientace v Bibli, katechetické minimum a seznámení se životem církve – zejména té církve, ve které se konfirmand ke konfirmaci připravuje a k níž se chce osobně přihlásit.

Podle obvyklé praxe v ČCE děti přistupují poprvé ke stolu Páně až po konfirmaci; to však neznamená, že by konfirmace sama o sobě byla jakousi „vstupenkou“ ke stolu Páně. Tou je jen živá víra v Ježíše Krista jako Pána a Spasitele a křest svatý. Už křtem, nikoli konfirmací jsme připojeni k duchovnímu Tělu Kristovu, Církvi svaté a obecné. Konfirmací se pak přihlašujeme ke konkrétní církvi a k místnímu sboru.

(4) Večeře Páně a děti

Proto je v našem sboru stůl Páně otevřen také všem pokřtěným dětem, které věří v Ježíše Krista jako svého Pána a touží po Večeři Páně. Mohou tedy přijímat svátosti, i když nebyly dosud konfirmovány.

Děti, které se chtějí poprvé účastnit vysluhování, to sdělí včas svým rodičům, učitelům Nedělní školy, či vedoucím dorostu. Bratr farář nabízí všem rozhovor o případných nejasnostech.

Jméno dítěte, jež s námi poprvé přijímá svatou Večeři, oznámíme ve sborových ohláškách a dítě přivítáme.

(5) Děti a Nedělní škola

Účast menších i větších dětí při bohoslužbách je pro nás znamením Boží milosti. Zejména při společných písních se radujeme z toho, jak i nejmenší se k nim hlasitě připojují. Víme ovšem, že dětská pozornost je omezená. Aby děti nebyly unavovány a rušeny dlouhými řečmi, kterým nemohou rozumět, je pro ně připraven jiný program:

– nejmenším dětem v doprovodu rodičů se nabízí samostatná zábava s hračkami v místnosti vpravo od vchodu, a v těže místnosti biblický program pro nejmladší děti (2-5 let);

– pro větší děti zajišťují dobrovolní učitelé biblický program v Nedělní škole, a to zpravidla ve dvou skupinách: pro mladší děti (5-7leté) v kanceláři vlevo od vchodu, pro starší (8-12leté) v apsidě. V programu mají vedle biblického výkladu – přizpůsobeného dětské vnímavosti – své místo modlitby a písně, případně hry či výtvarná činnost.

Nedělní škola zpravidla začíná během zpěvu písně, před níž k dětem promluví bratr farář, a kdy učitelé procházejí sálem a zvou děti do přilehlých místností.

(6) Nedělní škola a Večeře Páně

Při odcházení některých dětí z Nedělní školy k Večeři Páně se občas mohou vyskytnout rozpaky a nejasnosti. V rozhovorech mezi členy staršovstva, rodiči a učiteli Nedělní školy jsme si ujasnili, že klíčovou rolí a odpovědnost při zvládnání možných problémů mají *rodiče*. Rozpaky totiž mohou vyplývat z toho, že mezi dětmi jsou rozdíly, způsobené tím, jak je rodiče vychovávají a jak si odpovídají na všelijaké otázky (zda pokřtít dítě malé či ponechat rozhodnutí na dobu jeho dospělosti; zda má zůstat v lavici nebo chodit pro požehnání; jak je vést k touze po křtu, k touze po VP). To všechno jsou otázky, na které lze odpovídat rychle, pyšně, sebejistě – my však dáváme přednost způsobu pomalému, pokornému, ohleduplnému. Rozdílní jsme a zůstaneme, na tom není nic špatného. Jde však o to, aby tyto rozdíly v nikom nevyvolávaly pocity odloučení, vyčlenění, méněcennosti či naopak nadřazenosti.

V neděli, kdy se koná Večeře Páně, hlavní biblický program v Nedělní škole končí během zpěvu písně po kázání. Rodiče, kteří budou chtít být se svými dětmi při Večeři Páně společně v kruhu kolem stolu Páně (ať už pro požehnání, nebo pro svátosti), je během písně mohou přivést zpět do sálu. Pro ostatní děti je pak zajištěn další program v přilehlých místnostech.

Prosíme rodiče, aby předešli možným zmatkům a všechno potřebné dětem vysvětlili ještě před bohoslužbami. Věříme, že se tak podaří – při vzájemném respektu a ve vsí svobodě i odpovědnosti – vytvořit otevřený prostor, v němž každý bude moci po svém způsobu sdílet s ostatními společnou radost z milosti našeho Pána.

1.12.2009 farář Jaroslav F. Pechar, místokurátor Jan A. Dus

PERESTROJKA KOSTELA?

Jestli v tom názvu vidíte provokaci, a v otazníku nejistotu, je to tak schválně. Staršovstvo se už nějaký týden či měsíc zamýšlí nad problémy, se kterými se v našem krásném kostele potýkáme. „Provizorní“ stavba z roku 1948 přirozeně nemohla být projektována tak, aby odpovídala dnešním standardům, zejména v prostoru kuchyňky a WC. Ale to jistě není všechno. Objevují se i další hlasy, co všechno v kostele při různých příležitostech postrádáme. Smyslem tohoto úvodníku je právě všechny takové hlasy a nápady shromáždit, abychom se nad nimi mohli společně zamýšlet.

Na druhé straně do úvodu této diskuse patří i ten nešťastný otazník. Protože se jistě může vyskytnout i názor, že kostel řadu sociálních funkcí ani plnit nemusí. Chceme v kostele vařit, promítat filmy, vyučovat děti a mládež, přespávat...? Shrnutí: chceme zde mít centrum především komunitní, kde se může naše společenství scházet při nejrůznějších činnostech (po vzoru různých církevních společenství např. v západní Evropě nebo USA), anebo především liturgické (po

vzoru většiny tradičních římsko-katolických i evangelických kostelů v našich zemích)? (Ve spoustě venkovských kostelů není ani záchod, a i ve slovutném evangelickém Salvátoru je přinejmenším jeden záchod ještě menší než náš: chcete-li mít zavřené dveře, stěží se vevnitř otočíte:-).

Jistěže řešením bude nějaký kompromis, protože všechna přání se splnit nedají. Jsme limitováni jednak finančně, jednak charakterem našeho dřevěného kostela, který je (právem) stavbou památečnou, a jako takový přitahuje i další návštěvníky – jak jsme viděli třeba letos v září ve Dnech evropského kulturního dědictví. Nemůžeme spoléhat na velkou pomoc z církve – z hlavního daru lásky jsme již čerpali před cca dvaceti lety při stavbě apsidy, a především: řada kostelů je v daleko horším stavu než náš.

Přesto bychom rádi, abyste se neostýchali podělit se s ostatními o své představy, jak by měl náš kostel vypadat. Tak budeme společně hledat řešení.

Těšíme se na Vaše názory.

Za staršovstvo Jan A. Dus, místokurátor

Poznámka redakce:

Takhle nějak zněl v loňském roce rozhovor s nejmenovaným členem branického sboru:

Tak jsem se byl podívat v novém evangelickém kostele na Jižním Městě. A předtím také v katolickém komunitním centru sv. Prokopa na Hůrce a v novém centru Matky Terezy v Hájích. A najednou mi ten náš branický kostel připadá strašně stísněný a provizorní.

Já vím, hlavní je zvěst a lidé a dobrá atmosféra. Jenže co je to platné – když už se v Braníku procpu chodbičkou na sociální zařízení, mám vždycky strach, jestli se tam nezašprajenu.

Ten návrh na stavbu nového kostela nebyl tak úplně mimo.

Napsat to do Brány? To raději ne, to by bylo slovo do pranice....

KŘEST

V uplynulém období byli v branickém sboru **pokřtěni:**

29.11.2009 **David Votýpka**

30. 11. 2009 **Magdalena Fridrichovská**

13. 12. 2009 **Natálie Matkovská**

VÁNOČNÍ HRA

Dovolujeme si vás srdečně pozvat na vánoční hru

Chud'ásek a boháč Boží – František z Assisi

Kdy: v neděli 20. 12. 2009 ve 14.00 a 16.00

Kde: Kostel Českobratrské církve evangelické
v Praze 4 – Braníku, Modřanská 118

Podle knihy Nikose Kazantzakise Chud'ásek Boží
a her Lud'ka Rejchrt volně zpracovala Lída Holá.
Písničky Luděk Rejchrt a skupina Učedníci.

Hra pro 42 herců a několik muzikantů

VÁNOČNÍ OBŽERSTVÍ

Neměňme vánoční svátky v pouhé obžerství

Mám ráda podzimní podvečerní Staroměstské náměstí, kde dlažba je zvlhlá, turisté jsou již v hospodách a žluté světlo lamp kontrastuje s brzo temnou oblohou a věžemi chrámu. Stejnou pohodu a ticho jsem nedávno viděla v Hradci Králové, předtím v Karlových Varech.

Pak ale začal advent, tedy příchod, očekávání narození Ježíše Krista. Čas zamyšlení nad uplynulým rokem, čas sebehodnocení i dobrých skutků a ještě lepších předsevzetí. Bohužel s adventem na naše náměstí vtrhly předvánoční trhy, pouťové stánky a pach opékajících se klobás spolu s vůní kadidla, doplněný vůní svařáku nebo punče. „Kupředu levá“ vystřídalo „Půjdem spolu do Betléma“, ale podstata je skoro stejná. Vyzývá nás to k něčemu, co jsme nechtěli, je to fráze, nad

kteřou se nezamyšlíme. Přestože třeba nechceme, podřizujeme se tomu, co se od nás očekává, a nakupujeme.

Za minulého režimu někteří poslušní spoluobčané a jejich děti očekávali Dědu Mráze, jiní ve skrytosti učili své potomky, že jim dárky naděluje Ježíšek.

Dnes nejednáme ze strachu, pod tlakem, jsme svobodní. Rozhodujeme se podle toho, které figurky jsou levnější, případně z lepší čokolády.

A proč to vlastně děláme a co očekáváme, že se změní na konci adventu? Kdo se nám to narodí? Mesiáš? A před čím nás spasí? Před vlastní nenasytností?

Ještě štěstí, že ten mumraj na Staromáku za čtyři týdny skončí a že mohu věřit, že jednou to jezulátko vyroste a pak jako dospělý muž důtkami vyžene pryč všechny ty barbarské kupce, kteří mění svátky v pouhé užívání či – starým termínem – v pouhé obžerství. Určitě je jednou vyžene, ale až zase přijde příští podzim, ti kupci se sem vrátí a teror s koledami, hlukem a boudami s klobásami se bude opakovat. Jak dlouho, to nevím, ale Apokalypsa nám říká, že to taky jednou skončí.

Jiřina Šiklová – Lidové noviny 30.11.2005

DOPIS Z NEPÁLU

Dopis byl napsán už v září, ale došel až v listopadu

Dehradun 24.9.2009

Draží přátelé z Prahy,

opět vám mohu poslat pozdrav ve jménu našeho Spasitele Ježíše Krista. Doufám, že jste v pořádku. Díky Boží milosti a též vašim modlitbám jsem v pořádku a pokračuji dobře ve studiu.

Nyní jsem v posledním ročníku a už bych rád měl zkoušky za sebou a mohl jít do služby pro Pána.

A tak se prosím za mne modlete, abych byl opravdu vyzbrojen pro službu. Také se prosím modlete za to, abych mohl ve své službě mít k pomoci správnou manželku (zdá se mi, že jsem ji již objevil) - abychom oba byli oddanými služebníky a rostli ve víře. Doufám, že vám příště pošlu fotografii..

V naší rodině byla teď slavnostní událost; vdávala se moje starší sestra. Nebylo však v té době možné, abych na svatbu jel. Musel jsem se s tím smířit.

Modlím se a věřím, že aktivity ve vašem sboru probíhají dobře v plné síle. Budete mít nějaký nový křest? Dejte mi to prosím vědět. Modlím se za své přátele tam u vás, kteří mne podporují. Finančně i modlitbami.

Končím tedy tento dopis a opět se setkáme při příštím dopise. Kéz věčný Bůh je stále s vámi a žehná vám k životu pro Jeho slávu.

S láskou a modlitbami

váš v Kristu Nick (Vanlathanga)

TURISTÉ

Špatná zpráva: výlet 27.12.2009 se nekoná.

Dobrá zpráva: o procházku vánoční Prahou nepřijdete, telefonicky se domluvíme na náhradním termínu.

DEMENTI aneb Ach, ty asociace!

V neděli 22. listopadu jsem v rámci ohlášek pověděla o předávání dvou čestných doktorátů v Karolinu a mimo jiné jsem řekla, že mezi profesory v černých talárech a baretech byl i náš Jan A. Dus. Dodala jsem, že bych si ho docela dovedla představit vedle Mistra Jana Husa. Odpoledne jsem pak nevěřičně zírala, když mi moje milá přítelkyně řekla: "Tak ty jsi nám chtěla upálit našeho bratra Duse?" - NE, přátelé! Já jsem měla na mysli vedle Jana Husa např. v Betlémské kapli mezi tehdejšími studenty. Protože výše uvedená asociace napadla i další lidi, považovala jsem za nutné uvést to na pravou míru.

D.Rut Nývltová

TEXT KÁZÁNÍ

Po každých bohoslužbách si se smutkem vzpomenu na Hanku Wagnerovou. Ona dělala pro sbor spoustu užitečné práce, ale teď mám na mysli to, že se starala o rozmnožování kázání našeho faráře. Po týdnu si je mohl kdokoliv vzít ve vestibulu kostela. Brala jsem si je pro svého nemocného muže a pak je schovávala pro případ, že mi nemoc zabráni jít do kostela.

I náš nový farář má velice podnětná kázání s hlubokými myšlenkami, které nás přímo nutí zamýšlet se nad nimi a které jsou pro nás vodítkem pro náš křesťanský život. Podle ohlasu některých členů sboru nejsem jediná, kdo by si tato kázání s odstupem času rád přečetl a znovu se nad nimi zamýšlel.

A tak se obracím na členy našeho sboru s velikou prosbou: nenašel by se někdo, kdo by se této práce ujal? Kázání by se tak mohla dostat i mezi ty, kteří pro nemoc nebo stáří už do kostela nemohou.

Eva Borecká

POZVÁNKA K AKTIVNÍ ÚČASTI

Pohled'te, poslyšte - co se to
děje...?

BraníXo bě

10. 1. 10

☞ happeningová féerie literárních, hudebních, dramatických a kdo ví jakých
jiných kusů ☞

☞ autorská tvorba členů a přátel branického sboru ☞

☞ začátek přiměřeně po konci bohoslužeb ☞

☞ tj. zhruba v 11 hodin ☞

Pravidelný sborový program

Neděle 8:30 chvály

9:30 **bohoslužby**

první neděle v měsíci jsou rodinné služby
Boží; třetí neděle v měsíci Večeře Páně

úterý 16:30 – 18:30 **dorost**

úterý 18,30 – 21,00 **mládež**

středa 18,00 – 19,30

biblická hodina

středa 16,30 – 17,30

**setkání předškolních
dětí a prvňáčků**

úř. hodiny faráře

Jaroslava Pechara

úterý a středa 14:00 – 16:00

čtvrtek 10:00 – 12:00

bohoslužby Vánoce, Nový rok:

24/12 16:00

25/12 9:30 (Večeře Páně)

27/12 9:30

31/12 16:00

1/1 9:30 (Večeře Páně)

Obsah Slovo na úvod

2 Staršovstvo - zápis 2 Děti a

Večeře Páně 4

„Perestrojka“ kostela 7 Křest

8 Pozvání na vánoční hru

9 Vánoční obzerství

9 Dopis z Nepálu

10

Turisté 10

Dementi 11

Prosba 11

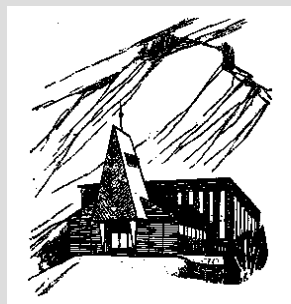
BraníXobě 11

na titulní stránce:

kresba Jiřiny Adamcové

Nám, nám

Narodil se!

BRÁNA

XV. ročník, číslo 12 – prosinec 2009

Pro členy a příznivce sboru ČCE Praha – Braník.

Redaktorka: Růžena Černá

Redakční rada: J. Čierná, J. Holý

Grafická úprava: R. Černá

Příspěvky odevzdejte redakci nebo pošlete

mailem na adresu mscerny@volny.cz.

Uzávěrka: druhé pondělí v měsíci.

Sbor Českobratrské církve evangelické

Modřanská 118, 147 00 Praha 4 – Braník

tel.: 244 461 037

<http://branik.evangelnet.cz>, branik@evangelnet.cz

číslo účtu: 135027438/0300